

Bekendtgørelse af lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v.

Herved bekendtgøres lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. med de ændringer, der følger af § 3 i lov nr. 322 af 4. juni 1986, § 3 i lov nr. 291 af 24. april 1996, § 6 i lov nr. 433 af 31. maj 2000, § 3 i lov nr. 280 af 25. april 2001 og § 2 i lov nr. 394 af 30. april 2007.

Kapitel 1.

Fuldbyrdelse af bødestraf m.v.

§ 1. Bødestraf, som er pålagt i Finland, Island, Norge eller Sverige, kan fuldbyrdes her i landet.

Stk. 2. Det samme gælder »viten«, om hvilke der i Finland eller Sverige er truffet afgørelse om fuldbyrdelse, og som

- 1) er pålagt parter eller andre under en retssag (»rættegangsviten«),
- 2) i Finland er pålagt af marknadstolens eller efter anke af marknadstolens afgørelse af højesteret eller
- 3) i Sverige er pålagt af konsumentombudsmanden, næringsfrihedsombudsmanden eller marknadstolens.

Stk. 3. Det samme gælder endvidere afgørelse om

- 1) konfiskation.
- 2) sagsomkostninger i straffesager, herunder private straffesager.
- 3) beslaglæggelse af en sigtets gods til sikring af bøde, konfiskation, erstatning, godtgørelse eller sagsomkostninger.

§ 2. Danske afgørelser af den i § 1 nævnte beskaffenhed kan fuldbyrdes i Finland, Island, Norge eller Sverige.

Kapitel 2.

Fuldbyrdelse af frihedsstraf.

§ 3. Fængsel og tugthus idømt i Finland, hæfte og fængsel idømt i Island eller Norge og fængsel og strafarbejde idømt i Sverige kan fuldbyrdes her i landet, såfremt den dømte på det tidspunkt, da straffen skal fuldbyrdes, har statsborgerret eller bopæl her i landet. Det samme gælder, såfremt den dømte opholder sig her i landet og det findes mest hensigtsmæssigt, at fuldbyrdelsen finder sted her.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til forvandlingsstraf for bøde.

§ 3 a. Retten kan med henblik på at sikre den dømtes tilstedeværelse og muligheden for, at straffen umiddelbart kan fuldbyrdes, træffe bestemmelse om, at den pågældende skal varetægtsfængsles.

§ 4. Straffen omsættes til en fængselsstraf af samme varighed.

§ 5. Straf af fængsel, der er idømt ved dansk domstol, kan fuldbyrdes i Finland, Island, Norge eller Sverige, såfremt den dømte på det tidspunkt, da straffen skal fuldbyrdes, har statsborgerret eller bopæl i det

pågældende land. Det samme gælder, såfremt den dømte opholder sig i det pågældende land og det findes mest hensigtsmæssigt, at fuldbyrdelsen finder sted dér.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til forvandlingsstraf for bøde.

§ 6. Udlevering af personer til Finland, Island, Norge eller Sverige til afsoning af frihedsstraf i medfør af § 5 kan kun ske på følgende vilkår:

- 1) Den udleverede må ikke uden justitsministerens tilladelse, jf. § 6 a, udleveres videre til tredjeland for nogen før udleveringen begået strafbar handling.
- 2) Den udleverede må ikke drages til ansvar for nogen før udleveringen begået strafbar handling, for hvilken den pågældende her i landet er dømt eller frifundet.
- 3) Den udleverede må ikke uden justitsministerens tilladelse, jf. § 6 a, drages til ansvar for nogen før udleveringen begået strafbar handling, for hvilken tiltale er frafaldet her i landet.
- 4) Den udleverede må, hvis den pågældende er dansk statsborger, ikke drages til ansvar for nogen anden før udleveringen begået strafbar handling end den, udlevering er sket for, medmindre
 - a) justitsministeren tillader det, jf. § 6 a,
 - b) den pågældende selv i et retsmøde meddeler samtykke dertil,
 - c) den pågældende, uanset at vedkommende i en måned uhindret har kunnet forlade det land, hvortil udlevering er sket, har undladt dette eller
 - d) den pågældende efter at have forladt landet frivilligt er vendt tilbage.
- 5) Den udleverede må kun under betingelserne i nr. 4, litra a-d, og såfremt vedkommende ikke er dansk statsborger, drages til ansvar for nogen før udleveringen begået handling, der udgør en politisk lovovertrædelse, for hvilken den pågældende ikke er udleveret.

Stk. 2. I øvrigt kan der til udleveringen knyttes sådanne vilkår, som skønnes hensigtsmæssige.

§ 6 a. Tilladelse efter § 6 kan kun meddeles, såfremt udlevering for den pågældende handling kunne have fundet sted til vedkommende land. Bestemmelsen i § 19 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Begæring om tilladelse efter § 6 skal indeholde oplysning om tid og sted for den strafbare handling, dennes beskaffenhed og de anvendelige straffebestemmelser. I begæringen skal endvidere være angivet, om den udleverede ønsker lovligheden af en eventuel tilladelse prøvet ved domstolene i overensstemmelse med § 19.

Kapitel 3.

Betinget dømte.

§ 7. Der kan her i landet anordnes tilsyn med personer, der i henhold til en i Finland, Island, Norge eller Sverige afsagt betinget dom eller dom til samfundstjeneste skal undergives tilsyn.

§ 8. Når der er anordnet tilsyn efter § 7, finder borgerlig straffelovs regler om betingede domme tilsvarende anvendelse. Træffer retten bestemmelse om fuldbyrdelse af en i den betingede dom eller i dommen til samfundstjeneste fastsat straf, skal denne omsættes til en fængselsstraf af samme varighed.

Stk. 2. Såfremt omstændighederne taler derfor, kan anklagemyndigheden eller retten overlade til vedkommende myndighed i domslandet at træffe afgørelse i sager, hvor der efter reglerne i stk. 1 er spørgsmål om ændring af en betinget dom eller en dom til samfundstjeneste.

§ 9. Såfremt en person, der i Finland, Island, Norge eller Sverige er idømt en betinget dom eller en dom til samfundstjeneste, her i landet dømmes for strafbart forhold, kan retten, selv om der ikke er anordnet tilsyn efter § 7, i overensstemmelse med straffelovens regler om betingede domme træffe afgørelse om, at der skal fastsættes ubetinget straf for forhold, der er omfattet af den betingede dom eller af dommen til samfundstjeneste.

§ 10. Tilsyn og andre foranstaltninger, hvorom der er truffet bestemmelse ved betinget dom, der er afsagt her i landet, kan iværksættes i Finland, Island, Norge eller Sverige.

Stk. 2. Er tilsynet med en betinget dømt i henhold til stk. 1 overført til myndighederne i Finland, Island, Norge eller Sverige, finder borgerlig straffelovs regler om betingede domme kun anvendelse, såfremt han her i landet dømmes for strafbart forhold eller myndighederne i et af de nævnte lande overlader til dansk domstol at træffe afgørelse om ændring af den betingede dom.

Stk. 3. Såfremt myndighederne i det land, til hvilket tilsynet er overført, træffer bestemmelse om forlængelse af prøvetiden eller om ændring af andre i dommen fastsatte vilkår, har denne bestemmelse virkning her i landet.

§ 11. En i Finland, Island, Norge eller Sverige truffet afgørelse om fuldbyrdelse af straf for et forhold, der er omfattet af en her i landet afsagt betinget dom, har samme virkning som en tilsvarende afgørelse truffet efter borgerlig straffelovs regler.

Stk. 2. Såfremt en person, der er betinget dømt her i landet, i Finland, Island, Norge eller Sverige dømmes for strafbart forhold begået i prøvetiden, uden at der ved dommen tages stilling til spørgsmålet om ændring af den betingede dom, finder borgerlig straffelovs § 60 eller § 66 tilsvarende anvendelse.

Kapitel 4.

Prøveløsladte.

§ 12. Personer, der er løsladt på prøve efter udståelse af fængsel eller tugthus i Finland, Fængsel i Island eller Norge eller fængsel eller strafarbejde i Sverige, kan undergives tilsyn her i landet.

§ 13. Når der er anordnet tilsyn efter § 12, finder borgerlig straffelovs regler om personer, der er prøveløsladt fra fængsel, tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Såfremt omstændighederne taler derfor, kan justitsministeren ophæve et eller flere vilkår eller ændre dem til andre så vidt muligt tilsvarende vilkår.

Stk. 3. Træffer justitsministeren bestemmelse om fuldbyrdelse af reststraffen, skal denne omsættes til en fængselsstraf af samme varighed.

Stk. 4. Såfremt omstændighederne taler derfor, kan det overlades til vedkommende myndighed i det land, hvor prøveløsladelse har fundet sted, at træffe afgørelse i sager angående overtrædelse af vilkårene for prøveløsladelse.

§ 14. Såfremt en person, der i Finland, Island, Norge eller Sverige er løsladt på prøve, i prøvetiden begår strafbart forhold, som pådømmes her i landet, kan der, selv om der ikke er anordnet tilsyn efter § 12, i overensstemmelse med borgerlig straffelovs regler om prøveløsladelse træffes afgørelse om, at genindsættelse skal finde sted.

§ 15. Personer, der her i landet løslades på prøve efter udståelse af fængselsstraf, kan undergives tilsyn i Finland, Island, Norge eller Sverige.

Stk. 2. Er tilsynet med en prøveløsladt i henhold til stk. 1 overført til myndighederne i Finland, Island, Norge eller Sverige, finder borgerlig straffelovs regler om overtrædelse af vilkårene for prøveløsladelse kun anvendelse, såfremt han her i landet findes skyldig i strafbart forhold eller myndighederne i tilsynslandet overlader til den danske justitsminister at træffe afgørelse vedrørende andre overtrædelser af vilkårene.

Stk. 3. Såfremt myndighederne i det land, til hvilket tilsynet er overført, træffer bestemmelse om ændring af de for prøveløsladelsen fastsatte vilkår, har denne bestemmelse virkning her i landet.

§ 16. En i Finland, Island, Norge eller Sverige truffet afgørelse om genindsættelse af en person, der er prøveløsladt her i landet, har samme virkning som en tilsvarende afgørelse truffet efter borgerlig straffelovs regler.

Kapitel 5.

Almindelige bestemmelser.

§ 17. Fuldbyrkelse af straf m.v. eller anordning af tilsyn her i landet efter reglerne i §§ 1, 3, 7 eller 12 kan kun finde sted efter begæring af vedkommende myndighed i Finland, Island, Norge eller Sverige. Justitsministeren afgør, om begæringen bør imødekommes.

§ 18. Bestemmelse efter § 17 kan kun træffes, såfremt den afgørelse, begæringen vedrører, kan fuldbyrdes i det land, hvor den er truffet.

§ 19. Spørgsmålet om lovligheden af en afgørelse om fuldbyrkelse af frihedsstraf eller anordning af tilsyn her i landet kan af den, som afgørelsen vedrører, begæres indbragt for retten. Begæringen er ikke til hinder for fuldbyrdelsens eller tilsynets iværksættelse eller fortsættelse, medmindre retten bestemmer det.

Stk. 2. Sagen indbringes for den underret, i hvis kreds den pågældende bor eller opholder sig, eller, hvis han ikke opholder sig her i landet, for den ret, i hvis kreds han sidst havde bopæl eller ophold. Sagen behandles i strafferetsplejelovens former. Afgørelsen træffes ved kendelse.

§ 20. Fuldbyrkelse af straf m.v. efter §§ 1 og 3 sker i overensstemmelse med dansk ret, hvis regler om prøveløsladelse og benådning finder tilsvarende anvendelse. Med hensyn til forældelse af adgangen til at fuldbyrde straf gælder dog alene reglerne i det land, hvor straffen er pålagt.

§ 21. Når der efter regler i denne lov er truffet bestemmelse om fuldbyrkelse af straf eller anordning af tilsyn her i landet, kan der ikke rejses tiltale til straf for forhold, som er omfattet af den i Finland, Island, Norge eller Sverige truffede afgørelse.

§ 22. Begæring til myndighederne i Finland, Island, Norge eller Sverige om fuldbyrkelse af straf m.v. eller anordning af tilsyn i et af disse lande efter reglerne i §§ 2, 5, 10 eller 15 fremsættes af justitsministeren.

§ 23. Justitsministeren kan bestemme, at de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren, kan udøves af rigsadvokaten, statsadvokaterne eller politiet.

§ 24. For Grønland gælder loven med de afvigelser, der følger af kriminalloven for Grønland.

§ 25. Tidspunktet for lovens ikrafttræden bestemmes af justitsministeren.¹⁾ Loven kan sættes i kraft alene i forhold til ét eller nogle af de lande, loven vedrører.

Lov nr. 322 af 4. juni 1986 (International strafferet)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1986.

Stk. 2. § 3 gælder kun for »viten«, der er pålagt efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 291 af 24. april 1996 (International strafferet)³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. § 1 og § 2 træder i kraft den 1. august 1996. § 3 og § 4 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁴⁾

Stk. 2-3. (Udelades)

Lov nr. 433 af 31. maj 2000 (Ændringer som følge af straffuldbyrdelsesloven, afskaffelse af hæftestraf-
fen og prøveløsladelse af livstidsdømte m.v.)⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 30

Loven træder i kraft den 1. juli 2001.

§ 31

Stk. 1. Hvis der efter lovens ikrafttræden skal idømmes straf for en tidligere begået overtrædelse af de i §§ 1-29 nævnte love, for hvilken hæfte indtil 30 dage ville være forskyldt, idømmes fængsel med samme antal dage som hæfte.

Stk. 2. Ville højere straf af hæfte end nævnt i stk. 1 være forskyldt, kan en lavere straf af fængsel idømmes, dog ikke mindre end 30 dage eller mere end 4 måneder.

§ 32

Stk. 1. Efter lovens ikrafttræden kan der ikke idømmes hæftestraf, selv om straffebestemmelser i anden lovgivning fortsat giver mulighed herfor.

Stk. 2. Ved anvendelse af straffebestemmelser uden for de i §§ 1-29 nævnte love, hvor hæfte indgår i strafferammen, kan der i stedet for hæfte idømmes fængsel indtil 4 måneder.

Stk. 3. § 31 finder tilsvarende anvendelse.

§ 33

Stk. 1. Ved fastsættelse af forvandlingsstraf for bøde vedrørende en lovovertrædelse, der er begået før lovens ikrafttræden, finder § 31 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Loven har ikke virkning for hæftestraf eller forvandlingsstraf af hæfte, som er idømt eller fastsat før lovens ikrafttræden.

Lov nr. 280 af 25. april 2001 (Gennemførelse af EU-rammeafgørelse om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, 1. tillægsprotokol til den europæiske konvention om overførelse af domfældte og FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger samt ændringer som følge af afskaffelsen af hæftestrafpen m.v.)⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 11

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2001.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 394 af 30. april 2007 (Gennemførelse af konvention om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande (nordisk arrestordre) m.v.)⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden og kan herunder bestemme, at loven træder i kraft på forskellige tidspunkter i forhold til forskellige lande.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på anmodninger om udlevering, der fremsættes efter lovens ikrafttræden.

Justitsministeriet, den 25. maj 2011

LARS BARFOED

/ Anette Arnsted

- 1) Ved bekendtgørelse nr. 398 af 16. december 1963 er det bestemt, at loven træder i kraft den 1. januar 1964.
- 2) Lovændringen vedrører § 1, stk. 2 og 3.
- 3) Lovændringen vedrører § 7, § 8, stk. 1, 2. pkt., § 8, stk. 2, § 9 og § 11, stk. 2.
- 4) Loven er kundgjort i Lovtidende den 25. april 1996.
- 5) Lovændringen vedrører § 4, § 5, stk. 1, 1. pkt., § 8, stk. 1, 2. pkt., og § 13, stk. 3.
- 6) Lovændringen vedrører § 3 a.
- 7) Lovændringen vedrører § 6 og § 6 a.